

Життєвий цикл комах (непряме перетворення) МЕТЕЛИК ЯБЛУНЕВА ПЛОДОЖЕРКА

– Так, метелик, бо будь-яка гусінь згодом **ПЕРЕТВОРИТЬСЯ** на метелика, адже є його личинкою!

Я все своє недовге життя мрію відчути: як це – літати. А ще хочу стати комусь корисною. На жаль, нас, яблуневих плодожерок, уважають шкідниками рослин...

– Прикро. Ти мені сподобалася!

– Дякую! Я на свою адресу таке вперше чую... Повзику, придумала! Я знаю, як бути корисною!

– Невже?

– Ти казав, що цікавишся певним питанням. А я на власні ОЧКА (а не крізь окуляри) бачила стільки цікавого!

– І про хвости?

– Так!

– Де бачила?

І Гуся проскоромвила:

– Я мешкала в яблучку,
яке лежало на таці на столі в кухні,
де на стіні висів величезний телевізор,
по якому діти господині щодня дивилися відео про тварин. Почувши початок фільму, я визирала зі свого «віконечка»... Хух! Розповісти?

– Ще б пак! Буду щиро вдячний!

І Гуся почала свою дивовижну оповідь про тварин та їхні хвости й хвостики. І завдяки уяві й фантазії я **ПЕРЕТВОРИВСЯ** зі звичайного слухача на справжнього учасника подій! Та й чарівні окуляри зі мною...

– Окуляр-р-ри? Чар-р-рівні? А в мене вони «вбудовані» від нар-р-родження!

– Гар-р-рно бачу під водою, бо повіки є пр-р-розорі! Ще й пер-р-ре-тинки на лапках, як у качки чи у жабки!

– Привіт, друже! Я дощовий черв'як Повзик, це – моя подруга Гуся, майбутній метелик. А ти хто такий?

– Я гр-р-ризун р-р-річковий, бобр-р-рик. Звіть мене, малечо, Добр-р-рик. Я тесляр-р-р і лісор-р-руб (на дер-р-рева маю зуб!). Впр-р-равно плаваю, пір-р-рнаю, хвіст-весло чудовий маю.

– Хвіст-весло?!

– І не лише весло! Ми, бобр-р-ри, народ пр-р-ра-целюбний, і наші хвости унікальні! Вони можуть **ПЕРЕТВОРЮВАТИСЯ** на будь-що!

Бачите: я можу спиратися на нього й сидіти, як на стільці? Гр-р-ризти стоячи могутні дерева доволі не зручно.

